

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

**DE BANKROOF of
DE SANTA PELOTA CITY BANK**

Een westernblijspel in drie bedrijven

door

Ton Fontaine

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr.1077

PERSONAGES

(5 dames – 6 heren)

MISTER HENDERSON: Bankier

JUFFROUW SALLY : Secretaresse van Mr. Henderson

JASON : Koetsier van de postkoets

TANTE AGATHA : Penningmeesteresse van het kerkbestuur

JOSÉ RAMIREZ : Bankrover

MADAME LILLY : Bordeelhoudster

DOKTER CHARLATAN: Marskramer

LOTJE : Het meisje van de burens

DE WEDUWE : De echtgenote van wijlen kolonel Bulkman

SERGEANT SALOMONS: Onderofficier in het US-leger, hij kan wel schieten, maar niet schrijven

PING PONG : Eigenaar van een Chinese toko

DECOR

Het podium moet het kantoor van de plaatselijke bank voorstellen. Het toneel wordt door een kleine balie in tweeën gedeeld. Links is de klantenruimte (circa 1/3 van de beschikbare vloeroppervlakte). Deze is magertjes gemeubileerd. Een houten bank voor de wachtende bezoekers staat tegen de achterwand. Geheel links is de buitendeur. Aan deze deur is een winkelbel bevestigd, welke steeds bimmelt, wanneer iemand binnenkomt of naar buiten gaat. Een armoedige plant in een koperen pot moet voor enige gezelligheid zorgen. Tegen de achterwand hangt een bord met het opschrift: SANTA PELOTA CITY BANK - *Directeur Henri P.A. Henderson IV*. Het rechter gedeelte van het podium is het kantoor van Mr. Henderson en tevens de administratieve ruimte. Er staat een protserig directeurs bureau en een kleine secretaresse- sta-lessenaar. Op het bureau van de chef staat een petroleumlamp met groene kap. Aan de muur een kapstok, waar de bankier zijn hoed en juffrouw Sally haar parapluutje aan ophangen. Een groot olieverf-portret in een vergulde lijst van de grootvader van de directeur, gekleed en gekapt zoals in zijn tijd mode was hangt naast de kapstok. Er is geen brandkast, maar in de rechterzijwand is een deur met het opschrift: NAAR DE KLUIS. (De deur van deze ruimte gaat naar binnen [toneelkant] open. De scharnieren zitten rechts [zaalkant.]) De twee ruimtes worden optisch gescheiden door een hele kleine balie met tralies. Deze vult niet de gehele diepte van het toneel. Men kan aan de voorkant van het ene vertrek in het andere lopen, eventueel via een laag klaphekje. De balie dient alleen als decoratie en heeft dus geen praktisch nut. Er staan een klein geldkistje en een blikken doosje met snoepjes op en er ligt een vergrootglas. Aan een haak hangt een bos sleutels.

KORTE INHOUD

Dit verhaal neemt U mee naar een klein stadje in het wilde westen van circa 1870.

De Santa Pelota City Bank bewaart in zijn kluis niet alleen het geld voor de lonen van de kopermijnarbeiders. Ook de opbrengst van de collecte in de Presbytriaanse kerk en het weekend rendement van het plaatselijke bordeel, alsook de soldij van de militairen in Fort Mustang worden toevertrouwd aan het plaatselijke geldinstituut.

De bankdirecteur, de heer Henderson, die graag Lewinski sigaren rookt en, om zijn potentie op te vijzelen, af en toe een lila-kleurig tabletje slikt, dat door een indiaanse medicijnman is bereid uit de teelballen van giftige padden, geeft meer geld uit dan hij verantwoord kan. Dit schiet in het verkeerde keelgat bij zowel mevrouw de kolonel, de koetsier van de postkoets, de plaatselijke hoerenmadam en de penningmeesteresse van het Godshuis. Ze willen hun geld terug en zo niet, dan zal Mister Henderson opgehangen worden. Ja, in het Wilde Westen kan het leven meedogenloos hard zijn!

Gelukkig is er ook nog een rondreizende genezer, ene heer Charly Tan, bijgenaamd Dr. Charletan. Hij zal uiteindelijk....., nou nee, kijk maar! En houdt U ook die Chinees Ping Pong in de gaten. Voor je er erg in hebt, blaast hij de hele bank op.

KLEDING

MR. HENDERSON : Dikbuikige, deftig in een driedelig pak geklede man. Op zijn buik hangt een dikke gouden horlogeketting. Hij draagt een groene zonneklep, welke hij verwisselt met een lichtgrijze cowboyhoed, wanneer hij het pand verlaat. Natuurlijk rookt hij hele grote sigaren.

JUFFROUW SALLY : Gekleed in een kleurige lange jurk met een opstaand kanten kraagje. Ze is een mooie jongedame, waar mannen graag naar kijken. Ze heeft opgestoken haar. Wanneer ze naar buiten gaat neemt ze haar parapluutje van de kapstok en draagt het als een geweer over de schouder.

JASON : De koetsier van de postkoets is gekleed als een gewone cowboy. Dus met geruit hemd, twee revolvers, een spijkerbroek en laarzen. Op zijn hoofd heeft hij geen echte cowboyhoed, maar een oude bolhoed met een gat er in. Hij draagt zijn halsdoek met de puntige kant naar voren. Over zijn schouder hangt een signaalhoorn (trompet zonder ventilen) aan een stuk rafelig touw.

TANTE AGATHA : Oudere dame. Nogal trutterig gekleed. Op het hoofd een haleluja hoedje. Heeft wanneer ze geld naar de bank brengt of haalt een patroongordel om met een revolver.

JOSÉ RAMIREZ : Mexicaanse boef. Hij draagt over zijn ene schouder een patroongordel. Om zijn buik heeft hij een sjerp en daar tussen steekt een revolver. Zijn hoed hangt gemakshalve op zijn rug. Hij is een mooie jongen met zwart haar en een klein snorretje.

MADAME LILLY : Zij is de Madame van het plaatselijk bordeel en als zodanig gekleed. Alles aan haar is een beetje opzichtig, ook de make up. Ze heeft een hoedje met veren, een jurk met veel tierlantijnen en een zilveren beugeltas.

Dr. CHARLATAN : Dokter Charly Tan is een marskramer, die geneeskrachtige drankjes verkoopt. Ze helpen tegen alle ziektes. Hij draagt een hoge kachelpijp hoed, een monocle en een smoezelige witte doktersjas. Zijn "mars" is een zwart houten kistje, dat met een leren riem om zijn schouder hangt en van onderen in het midden een tafelpoot heeft om op te steunen. Hij heeft een gestreepte pantalon aan en draagt laarzen.

LOTJE : Een beetje Pippi Langkous achtig type, maar niet zo bijdehand. Rare vlechtjes, sproetjes in het gezicht en een Ot en Sien-achtig jurkje met schortje. Zwarte kousen en hoge schoenen. Ze heeft een lappen pop, die ze overal mee naartoe sleept.

DE WEDUWE : Deftige dame. Gekleed naar de mode van circa 1870. Dus lange jurk met kantjes en strikjes. Hoedje op, parapluutje en beugeltas aan de arm.

SERGEANT SALOMONS : Een militair van het US leger. Donkerblauw uniform met koppel, pistooltas en sabel. Petje met klep op het hoofd. Bretels over zijn uniformblouse. Op de mouwen twee sergeantsstrepen. Laarzen met sporen. Langs de broekspijpen een brede gele bies.

PING PONG : Klein mannetje. Is gekleed in een glimmende buis, die tot iets boven de knieën reikt en een dito broek. Mouwen en broekspijpen zijn zeer breed. Op zijn hoofd heeft hij een mandarijnen-hoedje met een grote veer, welke recht naar boven wijst. Natuurlijk heeft hij een lange vlecht in zijn haar, een hangsnor en vooruitstekende lange tanden.

E E R S T E B E D R I J F

(Mr. Henderson ijsbeert door zijn kantoor en rookt een sigaar. Juffrouw Sally staat te schrijven, dat doet ze met een ganzeveer.)

MR. HENDERSON : Gutteguttegut! *(Mr. Henderson ruikt aan zijn sigaar.)* Juffrouw Sally, wat is er met deze sigaar gebeurd? Het ding is best wel lekker, maar hij heeft een beetje een afwijkend smaakje.

JUFFROUW SALLY : Oh, wat vervelend. Ik dacht U een pleziertje te doen en daarom heb ik Uw sigaren ditmaal niet bij de drugstore van mijnheer Blumenthal, maar bij het klooster van de zusters van Geven en Nemen gekocht.

MR. HENDERSON : Bij de zusters van Geven en Nemen, wat hebben die met sigaren van doen?

JUFFROUW SALLY : Zuster Monika komt uit Cuba en die kan heel goed sigaren maken, dat heeft ze als kind geleerd. Men zegt, dat de sigaren van het klooster de beste zijn uit de hele omtrek. Maar dat heeft met de smaak niets van doen.....

MR. HENDERSON : Oh, is dat zo? En hoe heet dat merk?

JUFFROUW SALLY : Lewinski.

MR. HENDERSON : Hoe?

JUFFROUW SALLY : Lewinski! De merknaam is Lewinski. Samuel Lewinski is een Poolse immigrant en die man is hier in de county een tabaksplantage begonnen. Zijn tabak geldt als het beste, wat de Verenigde Staten op dit gebied voortbrengt.

MR. HENDERSON : Zo zo, Lewinski. De naam komt me bekend voor. En hoe heet deze mevrouw non, die deze sigaren rolt?

JUFFROUW SALLY : Monika.

MR. HENDERSON : Lewinski. Monika. Monika Lewinski! Nou ja, ik moet zeggen, ik heb wel eens slechtere sigaartjes tussen mijn lippen gehad. En dat speciale aroma is zeker een geheim van het klooster?

JUFFROUW SALLY : Ja en nee, dat is ook een beetje MIJN geheim.

MR. HENDERSON : Gutteguttegut! Ook een beetje JOUW geheim, maar juffrouw Sally, sinds wanneer zit jij in de sigarenbranche?

JUFFROUW SALLY : Ik zit niet in de sigarenbranche, maar ik ken zuster Monika goed, ze is een vriendin van mij en zij heeft mij verteld.....

MR. HENDERSON : Gutteguttegut! Wat heeft die zuster Monika jou verteld?

JUFFROUW SALLY : Maar Mr. Henderson, dat mag ik niet vertellen.

MR. HENDERSON : Juffrouw Sally. Ik, Henri P.A. Henderson de vierde, bepaal wat jij wel en wat jij niet aan mij vertellen mag. Nou, hoe zit het, hoe komen die Lewinski sigaren aan dat speciale aroma?

JUFFROUW SALLY : Oh, mijnheer Henderson, U brengt mij in verlegenheid. Ik heb Monika beloofd, dat ik het niet verder vertellen zou.

MR. HENDERSON : Jij hebt Monika beloofd? Wat heb je beloofd aan die zuster Monika?

JUFFROUW SALLY : Ik heb aan mijn vriendin, zuster Monika, beloofd, dat ik ons geheimje niet zal verklappen.

MR. HENDERSON : Gutteguttegut! Sally, my dear, wij hebben in de loop der jaren een meer dan alleen maar zakelijke relatie met elkaar opgebouwd. Wanneer je mij deelgenoot maakt van jullie geheimjes, zal Onze Lieve Heer en dus ook zuster Monika, dat zeker niet als verraad aanmerken. Nou wordt het nog wat. Waar komt dat aroma vandaan?

JUFFROUW SALLY : Zuster Monika zei tegen mij, dat ik deze Lewinski sigaren een tijdje tussen eh,... nu ja hoe zal ik zeggen, eh....., je moet ze ergens instoppen, eh.....

MR. HENDERSON : Dus je moet die sigaren ergens tussen leggen, of begrijp ik het verkeerd?

JUFFROUW SALLY : Nee, eh..... ja, maar Mr. Henderson, ik ik ik ik.....

MR. HENDERSON : Genoeg! Nu is het genoeg. Juffrouw Sally, ik wil nu direct weten, waar men die sigaren in moet stoppen of tussen moet leggen. Wanneer je mij niet onmiddellijk zegt, waar dit speciale smaakje vandaan komt, mag je niet meer op mijn knie zitten in diensttijd en krijg je ook geen kneepjes in je billen meer.

JUFFROUW SALLY : Oh, nee mijnheer Henderson, wees toch niet zo hard voor me. U weet, dat ik zo graag op Uw knie zit en dat ik het zo heerlijk vind, wanneer U mij zo nu en dan een kneepje in mijn billen geeft. Vooral als er klanten aan de balie staan.

MR. HENDERSON : Sally, vertel. Waar leg je die sigaren tussen of waar stop je ze in?

Nou? Voor de draad er mee!

JUFFROUW SALLY : Ik heb geen keuze meer. Ik moet het U dan maar vertellen. Monika heeft mij aangeraden om deze Lewinski sigaren in een dekenkist tussen de wollen dekens te stoppen. De motteballen geven de tabak dan dat speciale Monika Lewinski aroma. Eh..... mijnheer Henderson, bent U nu tevreden?

MR. HENDERSON : Ja, zo weet ik voldoende. Dank je, juffrouw Sally.

JUFFROUW SALLY : Krijg ik dan nu als beloning een klein kneepje in mijn bips?

MR. HENDERSON : Ja, dat heb je wel verdiend. Ga maar krom staan. (*Juffrouw Sally gaat krom staan en Mr. Henderson geeft haar eerst een klein kneepje in haar bil en daarna een klap voor haar achterste.*) Hopla, popla!

JASON : (*Komt via de buitendeur op. De bel boven de deur bimmelt. De koetsier heeft een postzak [circa 50cm.] met geld op zijn schouder, welke hij bij de bank in bewaring wil geven.*) Wat ziet mijn oog? Een vrouwelijke bankemployee, die door haar baas wordt afgetuigd? Dit zou de vakbond eens moeten weten!

MR. HENDERSON : Gutteguttegut! Hé, kijk daar eens, onze vriend Jason. Jij komt zeker de lonen van de kopermijnarbeiders brengen. Kom verder, vriend en zet die zak daar maar in de hoek. (*De koetsier komt achter de balie en zet de zak weg.*)

JASON : Mr. Henderson, U heeft het geraden. Het gaat zeker nogal goed in de mijnen, want ik heb in jaren niet zo'n zware geldzak vervoerd.

JUFFROUW SALLY : Heb je een rustige rit gehad, Jason?

JASON : Ach, Juffrouw Sally, wat heet rustig? Op de route van Santa Fé naar Santa Pelota werd ik slechts twee maal aangevallen. Dus dan kun je inderdaad spreken van een rustig ritje.

MR. HENDERSON : Noem dat maar rustig. Welk soort geboefte had het ditmaal op je postkoets voorzien?

JASON : Eerst was het een stelletje struikrovers. Ze kwamen kennelijk niet uit deze streek, want ze dachten dat ze aan mij een makkie hadden. Ik heb er een stuk of zes neergeschoten en toen ging de rest op de vlucht. Een fluitje van een cent dus.

JUFFROUW SALLY : Oh, Jason wat ben je toch een dappere man.

MR. HENDERSON : Ja, dat kan men wel zeggen. En de tweede keer waren het zeker weer indianen?

JASON : U hebt het geraden, Mr. Henderson. Dat stelletje ongeregeld onder aanvoering van opperhoofd Dikke Vreetzak had het ditmaal op mijn postkoets voorzien. Aan de lonen voor de arbeiders van de kopermijn zijn ze niet geïnteresseerd. Ze zoeken altijd wapens, of wanneer ik een vrouwelijke passagier heb, en ze is mooi en jong, dan hebben ze ook belangstelling.

JUFFROUW SALLY : Maar dat laat je toch niet toe, hè Jason?

JASON : De mejuffrouw bedoelt?

MR. HENDERSON : Gutteguttegut! Sally bedoelt uiteraard, dat jij als erenman het niet zal dulden, wanneer die roodhuiden zich zouden vergrijpen aan.....

JASON : Ach zo, dat bedoelt juffrouw Sally. Nee, ik zal nooit toestaan, dat ze die wapens jatten. Nee, nee, daar blijven ze mooi met hun rooie vingers van af.

MR. HENDERSON : Sally geef jij onze vriend even zijn gebruikelijke sigaar. Of ben je gestopt met roken, Jason?

JASON : Nee, zeker weten van niet, wanneer men zo'n gevaarlijk beroep heeft als ik, kun je beter maar wel roken. Dat is goed voor de zenuwen.

JUFFROUW SALLY : Mr. Henderson, zal ik hem een uit Holland geïmporteerde Willem II-sigaar geven, of een Lewinski?

MR. HENDERSON : Doet U maar een Lewinski van zuster Monika. Ik wil zijn mening wel eens horen over het aroma.

JUFFROUW SALLY : *(Ze neemt uit het kistje, dat op Mr. Hendersons bureau staat, een sigaar en geeft ze aan de koetsier.)* Alsjeblieft Jason, dit is een hele bijzondere sigaar. Die heb ik speciaal voor Mr. Henderson laten maken in het klooster van de zusters van Geven en Nemen.

JASON : *(Hij besnuffelt de sigaar.)* Dank U, Miss Sally. Hé, wat een onbekend geurtje. Zo heb ik ze tot op heden nog niet geproefd. Hij ruikt een beetje naar eh....., die nonnetjes zullen dat ding toch niet in eh.....,

MR. HENDERSON : Gutteguttegut! Neem van mij aan, vriend Jason, het gaat hier om een sigaar van uitzonderlijke kwaliteit.

JASON : Ja, dat zeg ik, een uitzonderlijk geurtje.

JUFFROUW SALLY : Mag ik je bevuren? *(Ze wil een lucifer aanstrijken.)*

JASON : Nee, dank U Miss Sally, een sigaar aansteken is mannenwerk. *(Hij steekt met veel ceremonieel de sigaar aan.)* Ahaiaiaiai, dat is genieten! Potjandorie. Wat een

lekkere sigaar. Bedankt Mr. Henderson. Ik kom de geldzak morgen weer ophalen en breng hem dan naar de mijn.

MR. HENDERSON : Prima, Jason. We zetten hem hier in de kluis en zullen er goed op passen. Moet je nog verderop, of blijf je vannacht hier ergens in de stad overnachten?

JASON : Ik ga vandaag niet verderop. Ik blijf hier in het stadje en ik slaap vannacht in het bordeel bij mijn vriendin Hete Rosie.

JUFFROUW SALLY : Maar Jason, je bent toch getrouwd?

MR. HENDERSON : Gutteguttegut! En je hebt twaalf kinderen!

JASON : Jawel, maar je hoeft ze toch niet allemaal te haten om één. Trouwens, wanneer je zo veel onderweg bent als ik, verleer je al gauw de juiste techniek. Vandaar dat ik in ieder stadje een ander schatje heb. Of vindt U....., eh?

MR. HENDERSON : Wij vinden helemaal niets. Jason, tot morgen. (*Samenzweerderig.*) En wanneer je me morgen vertelt, hoe het vannacht was bij je vriendin Hete Rosie, krijg je weer zo'n lekkere Lewinski sigaar van me.

JASON : Dat staat! (*Tikt tegen zijn hoed.*) Mr. Henderson, juffrouw Sally. (*Loopt voor de balie langs en gaat af via de buitendeur.*)

JUFFROUW SALLY : Wat een ondeugende man, die Jason.

MR. HENDERSON : Ach, Sally dat valt wel mee. De man is veel van huis. En dan die eeuwige schieterij met die indianen en die bandieten. Jason moet zich af en toe een beetje ontspannen.

JUFFROUW SALLY : Weet U, Mr. Henderson, ik geloof, dat ik ook een beetje ontspanning nodig heb.

MR. HENDERSON : Maar juffrouw Sally toch. Nou ja, misschien heb je gelijk. Het bankwezen vergt inderdaad wel heel veel van de medewerkers eh....., medewerksters. Weet je wat? Ga maar weer even krom staan, dat krijg je nog een klein kneepje in de bips. Maar dat is dan voor vandaag wel de laatste.

JUFFROUW SALLY : U bent een goede werkgever Mr. Henderson. (*Ze gaat krom staan. Mr. Henderson knijpt haar in haar billen en geeft haar dan een klein klapje.*)

MR. HENDERSON : Hopla, popla!

TANTE AGATHA : (*Komt ruggelings binnen, ze heeft een revolver in de ene hand en een kerkezakje [zwart fluwelen zakje aan een stok, zoals in kerken gebruikelijk voor de*

collecte] in de andere hand. Ze kijkt spiedend om zich heen en komt dan verder tot aan de balie, dan draait ze zich om.) Wat zie ik daar? Worden hier klapjes voor het kontje uitgedeeld? Wanneer ik dit aan dominee Dijkstra zou vertellen!

MR. HENDERSON : Maar dat doet U toch niet, tante Agatha? U kunt de zon vast wel in het water zien schijnen. Wilt U misschien ook een klein kneepje in de bips?

TANTE AGATHA : Foei, mijnheer Henderson!

MR. HENDERSON : Nou ja, ik dacht.....

TANTE AGATHA : Een ander keertje misschien. Ondeugende man!

JUFFROUW SALLY : Mevrouw komt zeker de opbrengst van de ochtendcollecte in bewaring geven?

TANTE AGATHA : Geraden. Telt U even mee, juffrouw Sally?

JUFFROUW SALLY : Maar natuurlijk, zo zijn nu eenmaal de voorschriften. *(Tante Agatha steekt haar revolver weg en leegt de inhoud van de collectezak op de balie. Dan gaan ze tellen. De directeur kijkt, met de duimen achter zijn vest, toe.)*

TANTE AGATHA : Eén cent.

JUFFROUW SALLY : Eén cent.

TANTE AGATHA : Een pepermuntje.

JUFFROUW SALLY : Een pepermuntje.

TANTE AGATHA : Een dubbeltje.

JUFFROUW SALLY : Een dubbeltje.

TANTE AGATHA : Een Haags Hopje.

JUFFROUW SALLY : Een zwart balletje.

TANTE AGATHA : Een hoedenpen.

JUFFROUW SALLY : Een hoedenpen

TANTE AGATHA : Een knoop.

JUFFROUW SALLY : Een knoop.

MR. HENDERSON : Nou, het is vandaag weer geen vetpot.

TANTE AGATHA : Maar we zijn nog niet klaar. Weer een cent.

JUFFROUW SALLY : Een cent.

TANTE AGATHA : Ja, en dat is het dan.

MR. HENDERSON : Gutteguttegut! *(Hij neemt de twaalf centen, pakt van de balie een grote loep en bekijkt het geld en stopt het dan in zijn zak.)* Ik zal even een

kwitantie voor U uitschrijven. Deze goed bedoelde gaven in natura mag U weer meenemen. *(Hij schrijft een kwitantie uit en geeft deze aan tante Agatha.)* Alstublieft. *(Tante Agatha stopt de gaven in natura en de kwitantie in de collectezak.)* Ik kan niet zeggen, dat Uw gemeenteleden erg gul zijn voor hun kerk.

TANTE AGATHA : Nee, de opbrengsten zijn de laatste tijd nogal magertjes.

JUFFROUW SALLY : Ze zeggen, dat dat komt, omdat de meeste gemeenteleden van Hollandse en Schotse afkomst zijn.

TANTE AGATHA : Daar ga ik niet op in. Ik ben zelf ook van Hollandse afkomst.

MR. HENDERSON : Gutteguttegut! Dan is het dubbeltje zeker niet Uw bijdrage?

TANTE AGATHA : Daar kan ik geen mededelingen over verstrekken, dat behoort U als bankdirecteur te weten. Trouwens, er is in het hele stadje maar één iemand, die telkens weer een dubbeltje kan missen.

JUFFROUW SALLY : En dat is Mr. Henderson!

MR. HENDERSON : Juffrouw Sally, dat had U niet mogen zeggen!

TANTE AGATHA : Waar moet dat heen met het bankgeheim? Dat men de Zwitserse banken niet kan vertrouwen, alla, dat is zo langzamerhand wel bekend! Maar de Santa Pelota City Bank had ik toch hoger ingeschat.

MR. HENDERSON : Neemt U mij niet kwalijk. Ik zal U bij gelegenheid een klein kneepje in de bips geven, als "Wiedergutmachung".

JUFFROUW SALLY : Maar Mr. Henderson!

MR. HENDERSON : Jawel, en die trek ik van jouw tegoed af, Sally. Voor straf, voor je loslippigheid.

JUFFROUW SALLY : Ja, mijnheer Henderson.

TANTE AGATHA : Ik hou je aan je woord, eh....., Henri! Tot ziens eh....., samen.

JUFFROUW SALLY : *(Maakt een lichte buiging.)* Dag mevrouw!

MR. HENDERSON : Dag eh....., Tante..... Agatha.

(Tante Agatha wil weggaan, maar dan komt José Ramirez. Hij draagt een zwarte doek voor zijn gezicht tot net onder de ogen en hij heeft een revolver in de aanslag.)

JOSÉ RAMIREZ : Buenos Diaz! Signorinas weest niet bevreesd. Bij goed gedrag, zal U geen kwaad geschieden. Santa Maruja! (*uitspreken Maroega*) (*Tegen Mr. Henderson.*) En jij vetklep, ga in je stoel zitten. (*Mr. Henderson doet dat.*) Bonito!

MR.HENDERSON : Vlegel, hoe waag je het mij met Vetklep aan te spreken. Mag ik vragen wie je bent en wat het doel van je bezoek is?

JOSÉ RAMIREZ : Ja zeker, Signor Henderson, mag jij dat vragen. Jij hjo de puta! (igo de poeta) Waarom zou jij dat niet mogen vragen?

JUFFROUW SALLY : Mag ik raden wie U bent?

JOSÉ RAMIREZ : Si, si, si, si, si! De Signorita mag alles raden, wat zij maar raden wil. Nou, raad eens, wie ben ik?

JUFFROUW SALLY : U komt een beetje Mexicaans over, bent U misschien de broer van generaal Santa Ana?

MR.HENDERSON : Gutteguttegut! Ach juffrouw Sally, schei toch uit met die flauwekul. De broer van generaal Santa Ana, die is toch allang dood. Dat was die man die het zwarte garen heeft uitgevonden.

TANTE AGATHA : Toen het witte er al was!

JOSÉ RAMIREZ : Ik heb geen garen uitgevonden. Santa Maruja! Geen wit en geen zwart. Ik ben José Ramirez, de beruchte bankrover. Zo en nu mag de Signorita raden, wat ik hier kom doen.

JUFFROUW SALLY : Komt U misschien de bank beroven?

JOSÉ RAMIREZ : Ik sta perplex, hoe weet U dat?

TANTE AGATHA : Oh, wat lekker spannend. Een bankrover in levende lijve.

MR.HENDERSON : Wanneer je aan iedereen loopt te verkondigen, dat je José Ramirez, de bankrover bent, waarom draag je dan een zwarte doek voor je gezicht?

TANTE AGATHA : Wat een slimme vraag!

JOSÉ RAMIREZ : Ik draag deze doek voor mijn gezicht, omdat ik hier in een toneelstuk sta. In toneelstukken, vooral Westerns, hebben bankrovers altijd een zwarte doek voor hun gezicht. Dat hoort nu eenmaal zo.

TANTE AGATHA : Ja, dat klopt, ik heb ook wel eens een toneelstuk gezien en daar had de bankrover.....

JUFFROUW SALLY : Gò, dat ik daar zelf niet op gekomen ben.

MR.HENDERSON : Ter zake, José Ramirez, de bankrover.

JOSÉ RAMIREZ : Ik kom de inhoud van de collectezak roven.

MR.HENDERSON : Hoe bescheiden! Zou U niet liever de inhoud van de kluis willen hebben?

JOSÉ RAMIREZ : Ach nee, dat is allemaal teveel rompslomp. En dat kan ik jou ook niet aandoen.

MR.HENDERSON : (*Wrijft zich in de handen.*) Maar ik ben heel goed verzekerd. Toe jô, neem die troep uit die brandkast mee.

JOSÉ RAMIREZ : Nee, Mr. Henderson, ouwe schuinsmarcheerder, ook ik heb mijn beroepsethiek. Ik wil alleen de inhoud van de kerkezak. Santa Maruja!

TANTE AGATHA : Alstublieft mijnheer Ramirez, doe dat niet, de collecte viel toch al zo tegen en wanneer U dat kleine beetje ook nog van ons afneemt, dan hebben we helemaal niets meer.

JUFFROUW SALLY : Mevrouw heeft gelijk. Er zat heel weinig in de collectezak. Dat komt allemaal door die gierige Hollanders en Schotten.

MR.HENDERSON : Gutteguttegut! José Ramirez, wanneer je nu per se de inhoud van een zak wilt hebben, neem deze zak dan. (*Wijst op de postzak, welke de koetsier gebracht heeft.*)

JOSÉ RAMIREZ : Ik zal er over nadenken. Ik kom hier later op terug. Ladies, Mr. Vetklep, het ga jullie goed. Adios!

JUFFROUW SALLY : Mijnheer José, zou U die doek eventjes af kunnen doen, want ik wil zien, of U net zo knap bent als op de foto's die bij iedere Sheriff's Office op de deur gespijkerd zitten.

JOSÉ RAMIREZ : Nou, vooruit dan maar. (*Doet zijn doek af.*) Is de signorita nu tevreden?

JUFFROUW SALLY : (*Slaat haar handen voor de mond.*) Oh, wat een mooie man!

TANTE AGATHA : Meneer José Ramirez, ik denk dat U hele lekkere kneepjes in de bips kunt geven.

JOSÉ RAMIREZ : Nou, dat heeft U dan heel goed gedacht! Wanneer de dames even krom willen gaan staan, dan zal ik het even demonstreren. (*De dames gaan krom staan, José geeft beiden een stevige kneep en een klap voor hun achterste.*)

JUFFROUW SALLY : Oh, zalig!

TANTE AGATHA : Pure verwennerij!

JOSÉ RAMIREZ : Adios Signora. Adios Signorita. Adios hijo de puta.

JUFFROUW SALLY : Adios, loverboy.

TANTE AGATHA : Tot ziens, hartendief.

MR. HENDERSON : Mijnheer Ramirez, tot kijk en wees voorzichtig met oversteken, anders kom je nog onder een rijtuig.

JOSÉ RAMIREZ : Adios, adios, adios! (*Af.*)

MR. HENDERSON : Wat een bankrover van likmevessie!

TANTE AGATHA : Misschien hebt U wel gelijk, Mr. Henderson, maar een slechte bankrover hoeft natuurlijk nog geen slecht mens te zijn.

JUFFROUW SALLY : En misschien is hij op andere gebieden wel heel goed.

MR. HENDERSON : Waar dit laatste op slaat weet ik niet, maar Sally, je zal wel gelijk hebben. We doen er echter goed aan, om die postzak met de arbeiderslonen in de safe te stoppen.

TANTE AGATHA : Mijnheer Henderson, mejuffrouw, ik heb de eer U te groeten.

MR. HENDERSON : Ja, Tante Agatha, tot de volgende keer dan maar weer. Wacht, ik zal de deur even voor U openen. (*Hij loopt via het hekje naar de klantenruimte en houdt de deur voor Tante Agatha open.*) Tot ziens.

JUFFROUW SALLY : Tot ziens mevrouw!

MR. HENDERSON : Gutteguttegut! (*Loopt terug naar zijn kantoor en haalt zijn zakhorloge tevoorschijn en kijkt hoe laat het is.*) Madame Lilly is laat. Die bankrover, eh..... hoe heet die vent ook al weer?

JUFFROUW SALLY : José! José Ramirez.

MR. HENDERSON : José, juist ja. José Ramirez. Oh, juffrouw Sally, doe mij een genoegen en laat even in de saloon mijn flesje vullen. (*Hij haalt een zakflaconnetje uit zijn zak, drinkt het leeg, laat een boertje*) Pardon! (*en geeft het Sally.*)

JUFFROUW SALLY : Wilt U brandy of whisky?

MR. HENDERSON : Gutteguttegut! Doe maar whisky, dat is weer eens iets anders.

JUFFROUW SALLY : Goed, Mr. Henderson, zoals U wilt. Whisky dus. (*Ze wil naar buiten lopen. Op dat moment komt Lotje binnen.*) Daar heb je dat onnozele kind van de burens ook weer. Zal ik haar even helpen Mr. Henderson?

MR. HENDERSON : Nee, juffrouw Sally, dat doe ik wel, ga jij maar naar de saloon en haal mijn hartversterkertje.

JUFFROUW SALLY : O.K., Poedeloet!

MR. HENDERSON : Gutteguttegut! En niet van snoepen!

JUFFROUW SALLY : Ik zou niet durven, tot ziens, chef. *(Sally af. En Lotje komt binnen.)*

Ga je gang, Lotje.

LOTJE : Dank U juffrouw Sally.

MR. HENDERSON : En Lotje, wat mag het deze keer zijn. Groot geld klein maken of klein geld groot maken?

LOTJE : Mijn mamma laat vragen, of Mr. Henderson hiervoor *(Legt een muntje op de toonbank.)* een halve dime en vijf cents heeft.

MR. HENDERSON : Zo, laat mamma dat vragen. Nou, ik denk dat dat wel zal lukken. Een stuiver en vijf cent voor een dubbeltje. Als ik allemaal van dit soort klanten had, werd ik nog schatrijk.

LOTJE : Ja, dat zal best wel.

MR. HENDERSON : *(Pakt van onder de balie een geldkistje en telt hardop een stuiver en vijf cent af.)* Vijf centen en een stuiver voor een dubbeltje, alsjeblieft Lotje.

LOTJE : Dank U, Mr. Henderson. *(Ze stopt het geld in haar schortzak, terwijl Mr. Henderson de handloep te voorschijn haalt en het dubbeltje kritisch bekijkt.)* Is het zo in orde Mr. Henderson?

MR. HENDERSON : *(Stopt zijn loop weg en steekt het dubbeltje in zijn zak.)* Eh, ja, zo is het in orde. Doe je mamma de groeten en bedankt voor de klandizie. Dag Lotje.

LOTJE : Dag, Mr. Henderson, dag, dag. *(Af.)*

MR. HENDERSON : Zo, die is opgehoepeld. Madame Lilly kan wat mij betreft nu komen.

MADAME LILLY : *(Komt op.)* En, ben ik op tijd?

MR. HENDERSON : Gutteguttegut! Je bent eigenlijk een beetje aan de late kant. Was het zo druk in je salon?

MADAME LILLY : Het komt door juffrouw Sally. Ik zag haar zojuist de bank verlaten.

MR. HENDERSON : Ja, we hadden bezoek van een bankrover. Dat hield de zaak een beetje op.

MADAME LILLY : Was die bankrover misschien de beruchte José Ramirez?

MR. HENDERSON : Gutteguttegut! Ja, zo heette die vent inderdaad. Ken je hem?